

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 12C/8/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7917203680
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Miľko
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2018:7917203680.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudcom JUDr. Jánom Miľkom, v spore žalobcu: T. T., V.. XX.XX.XXXX, P. XXXX/ X, XXX XX B., zast. JUDr. Miroslavom Berešom, advokátom, Kukučínova 184/1, 075 01 Trebišov, proti žalovanému: Slovenská republika, orgán konajúci v mene štátu - Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova č. 2, 812 85 Bratislava, o zaplatenie 2 096,00 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi, na účet právneho zástupcu žalobcu, sumu 2.096, 00 Eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 01.04.2015 až do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi trovy konania v celom rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť uhradiť pre neho 2 096,00 Eur, úroky z omeškania z tejto sumy ako aj trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že mu vznikol nárok na náhradu škody proti žalovanému, ktorá mu vznikla nezákonnými rozhodnutiami a nesprávnym postupom orgánov činných v trestnom konaní, keďže po podaní obžaloby proti jeho osobe bol súdom spod obžaloby právoplatne oslobodený. Škodou sú trovy obhajoby, ktoré uhradil svojmu obhajcovi a náhrada cestovného za cesty na štyri súdne pojednávania. Ďalej tvrdil, že podal žiadosť na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, avšak žalovaný jeho žiadosti v zákonnej 6 - mesačnej lehote nevyhovel.

2. Žalovaný žiadal žalobu žalobcu zamietnuť. Tvrdil, že žalovaný nie je oprávnený žiadať náhradu škody. Podľa žalovaného v prípravnom trestnom konaní proti žalobcovi nebolo zrušené žiadne rozhodnutie orgánov prípravného konania pred podaním obžaloby a preto samotné právoplatné rozhodnutie súdu o oslobodení žalovaného spod obžaloby nezakladá nárok na náhradu škody. Žalovaný tiež tvrdil, že k oslobodeniu žalobcu spod obžaloby došlo na základe jeho tvrdení prednesených až po podaní obžaloby pred súdom, takže náklady na trovy obhajoby si zavinil sám.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil toto:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4Tv/3/2013 zo dňa 15.10.2013 bol žalobca oslobodený podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby Okresného prokurátora Prešov sp. zn. 1Pv 800/2012 zo dňa 07.06.2013 pre zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný. Uznesením odvolacieho Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23ToV 1/2014 zo dňa 03.03.2014 bolo podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuté ako nedôvodné odvolanie prokurátora zo dňa 15.10.2013,

odôvodnené dňa 20.12.2013 voči tomuto rozsudku. Oslobodzujúci rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 3.3.2014.

4. Trestné stíhanie bolo začaté proti žalobcovi uznesením vyšetrovateľa OR PZ Trebišov dňa 10.10.2012 pod sp. zn. ČVS: ORP-576/OEK-TV-2012. Ďalším jeho rozhodnutím z 13.12.2012 bolo vznesené obvinenie za zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona.

5. Sťažnosť žalobcu voči obvineniu zamietla Okresná prokuratúra Prešov uznesením sp. zn. 1 Pv 800/2012 zo dňa 04.02.2013 s tým, že nie je dôvodná. Vyšetrovateľ dňa 10.04.2013 ukončil vyšetrovanie s návrhom na obžalobu. Prokurátor Okresnej prokuratúry v Prešove podal dňa 07.06.2013 pre uvedený zločin obžalobu.

6. Tieto skutočnosti nie sú medzi stranami sporné a súd ich zistil zo spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 4Tv/3/2013 .

7. Žalobca podal dňa 25.8.2014 žiadosť Ministerstvu vnútra SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky. Žiadal, aby rozhodlo o tom, že uhradí pre neho 2 096,00 Eur ako škodu, ktorá mu vznikla vynaložením prostriedkov na svoju obhajobu a ako cestovné vo vyššie uvedenej trestnej veci. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky žiadosť o predbežné prerokovanie nároku listom z 12.9.2014 odstúpilo na vybavenie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. Keďže do 6 mesiacov od doručenia žiadosti žalovaný o žiadosti nerozhodol, žalobca podal žalobu proti žalovanému dňa 2.3.2017. Tieto skutočnosti nie sú medzi stranami sporné a boli preukázané žalobcom predložením vyššie citovaných listinných dôkazov.

8. Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci upravuje zákon č. 514/2003 Z.z.. zo stavom účinnosti od 1.1.2013, keďže ku škode žalobcu malo dôjsť až v období po 1.1.2013.

9. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

10. V ustanovení § 4 zákona č. 514/2003 Z.z. sa vymedzuje okruh orgánov, ktoré konajú v mene štátu, ak bola spôsobená škoda orgánov verejnej moci podľa § 3 ods. 1 písm. a) citovaného zákona.

11. Podľa § 4 ods. 1 písm. b) citovaného zákona, vo veci náhrady škody koná v mene štátu Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán policajného zboru.

12. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) citovaného zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu 4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

13. Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

14. Podľa § 6 ods. 1 citovaného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

15. Podľa § 6 ods. 2 citovaného zákona, právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

16. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a § 11.

17. Podľa § 15 ods. 2 citovaného zákona, ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

18. Podľa § 16 ods. 4 citovaného zákona, Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

19. Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

20. Podľa § 17 ods. 2 citovaného zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

21. Podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona, náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

22. Podľa § 18 ods. 3 citovaného zákona, súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

23. Tvrdenie žalovaného, že nezodpovedá žalobcovi za vznik škody, pretože nedošlo k zrušeniu rozhodnutia orgánov činných v prípravnom trestnom konaní nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, platnej právnej úprave ani v aktuálnej súdnej praxi.

24. Pri posudzovaní nároku na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, oslobodenie spod obžaloby (zastavenie trestného konania), ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Právoplatnosťou rozhodnutia oslobodenia spod obžaloby (o zastavení trestného stíhania) sa trestné stíhanie končí a zanikajú účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia (viď názor publikovaný v uznesení NS SR sp. zn. 4 M Cdo 15/2009, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdu SR pod číslom 57/2010). Aj v danom prípade, pokiaľ došlo k oslobodeniu žalobcu spod obžaloby rozsudkom OS Prešov sp. zn. 4 Tv 3/2013 z 15.10.2013 v plnom rozsahu, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol ako obžalovaný stíhaný v zmysle ustálenej súdnej praxe je možné považovať všetky rozhodnutia, ktoré predchádzali vydaniu oslobodzujúceho rozsudku za nezákonné bez toho, aby došlo k zrušeniu uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť (viď podmienky uvedené v § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.). Pri výklade pojmu nezákonného rozhodnutia v zmysle podmienok uvedených v § 3 ods. 1 písm. a), § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. existuje rozsiahla rozhodovacia činnosť súdov, ktorá sa zaoberala skúmaním zákonných predpokladov nároku na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 53/93, 1Cz 41/90 a ďalšie). Rozhodujúcim meradlom

opodstatnenosti zákonnosti začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Za nedôvodnú preto súd považoval argumentáciu žalovaného v tvrdení, že ak nedošlo k zrušeniu právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia, nie je splnená podmienka nezákonného rozhodnutia v zmysle § 5 a nasl. zákona č. 514/2003 Z.z..

25. V súvislosti s jeho obhajobou v trestnom konaní žalobcovi vznikla škoda spočívajúca v zaplatených trovách obhajoby ním zvoleným advokátom v sume 1.792,00 Eur a náhradách cestovného v sume 304,00 Eur a jeho žiadosti o predbežné prerokovanie náhrady škody nebolo vyhovené. Súd v danej veci v súvislosti s vydaním predmetného uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, teda v súvislosti s rozhodnutím orgánov činných v trestnom konaní, ako i v rámci trestného konania posúdil jednotlivé úkony poskytnutej právnej služby v spojitosti s trestným spisom sp. zn. 4Tv/3/2013 a dospel k záveru, že úkony právnej služby špecifikované vo vyúčtovaní dňa 10.4.2014 sú dôvodné a to vo výške 1.792,00 Eur s poukazom na § 12 ods. 3 písm. c), § 14 ods. 1 písm. a), b), d) (odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom, d) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo za konanie pred súdom alebo iným orgánom, pri konaní o dohode o vine a treste, pri konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín, § 14 ods. 2 písm. e) (odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: e) účasť na verejnom zasadaní, ak nejde o odvolanie alebo obnovu konania), § 15, § 18, § 20c Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom v čase poskytovania jednotlivých úkonov právnej služby. Tie úkony v celkovej výške 1.792,00 Eur považoval za účelné a dôvodné a za takto spôsobenú škodu teda zodpovedá štát, ktorý sa svojej zodpovednosti nemôže zbaviť.

26. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že žalobca neoprávnene uplatňuje ako škodu aj trovy obhajoby za úkon obhajcu, ktorým bola účasť obhajcu pri výsluchu svedkyne A. v trestnej veci dňa 6.3.2013. V zápisnici o výsluchu je zaznamenané že obhajca pri výsluchu kladie otázky svedkyňi a táto na otázky obhajcu odpovedá. Skutočnosť, že vyšetrovateľ opomenul dať vyhotovenú zápisnicu obhajcovi podpísať nie je dôkazom, že sa obhajca výsluchu nezúčastnil.

27. Pokiaľ žalovaný namieta, že pri oslobodzujúcich rozsudkoch je pre účely základu aj výšky nároku na náhradu škody potrebné zohľadňovať aj mieru zavinenia poškodenej (oslobodenej) osoby a prípadne aj iné faktory ovplyvňujúce postup orgánov prípravného trestného konania, tak súd poukazuje na unesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/181/2017 z 25.4.2018, ktorým odmietol dovolanie žalovaného vo veci Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/114/2017 a rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. ÚS 320/2016 zo 7.7.2017. Podľa týchto rozhodnutí pre posúdenie zodpovednosti žalovaného za škodu pri oslobodzujúcom rozsudku na dôvod oslobodenia nemožno prihliadať. Zodpovednosť je daná bez ohľadu na dôvod oslobodenia a bez ohľadu na akékoľvek iné faktory, pre ktoré bola osoba oslobodená.

28. Je v kompetencii súdu záväzne posúdiť, ktorý orgán štátu je v tejto veci oprávnený konať za štát bez ohľadu na to, aby bol viazaný označením takého to orgánu zo strany účastníka, v tomto prípade žalobcu. Vzhľadom k rozhodovacej praxi súdov v právoplatne rozhodnutých veciach s rovnakým predmetom konania ako v tejto veci však dospel súd k záveru, že orgánom konajúcim za štát v tejto veci je Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Vychádzajúc z rozhodovacej praxe súdov uvedenej v rozhodnutiach súdov, v tomto štádiu konania už rozhodovacia prax súdov dospela k jednotnému záveru, že orgánom oprávneným konať za štát pri nárokoch uplatnených podľa § 4 ods. 1 písm b) a písm f) zákona č. 514/2003 Z.z. účinného po 01.01.2013 je Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Vychádzajúc aj z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 7Cdo/500/2014 zo dňa 24.03.2015 pri uplatňovaní náhrady škody voči štátu z dôvodov podľa § 4 ods. 1 písm b) zákona č. 514/2003 Z.z. účinného od 01.01.2013 vo veciach uplatňovaných nárokov na náhradu škody vzniknutú nezákonným rozhodnutím v prípravnom konaní je Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky môže vystupovať ako orgán štátu za štát iba v prípade, ak v trestnom konaní spôsobil škodu vyšetrovateľ alebo poverený príslušník policajného zboru, za podmienky, že prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa alebo povereného príslušníka a nepodal v trestnej veci obžalobu proti príslušnému súdu alebo vyšetrovateľ alebo poverený príslušník nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora. V uvedenom uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol zároveň vyslovený záväzný právny názor, že takto určená kompetencia orgánov prípravného trestného

konania sa uplatní, aj keď ku škode pred nadobudnutím účinnosti novely č. 412/2012 zákona č. 514/2003 Z.z..

29. Z vyššie uvedených dôvodov námietka Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky ako orgánu štátu o nedostatku jeho kompetencie konať za štát v tejto veci, vznesená pred podaním žaloby, nemá oporu v platnej právnej úprave, a preto ju súd neuznal za dôvodnú.

30. Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných právnych ustanovení v je jednoznačne preukázané, že je daná zodpovednosť štátu za škodu. Táto zodpovednosť je daná ustanoveniami § 3 ods. 1 písm a), § 4 ods. 1 písm e), a § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. účinného od 01.01.2013.

31. Žalobca predložil ako prílohu k návrhu na začatie konania špecifikáciu škody tým, že uviedol presný zoznam všetkých úkonov, ktoré v rámci obhajoby jeho obhajca vo vyššie uvedenom trestnom konaní vykonal. Pri každom z týchto úkonov obhajoby je uvedené príslušné ustanovenie vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a aj s výškou odmeny zodpovedajúcou tomu úkonu. Pri náhrade hotových výdavkov sú presne špecifikované paušálne náhrady podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., ďalej cestovné náklady za každú cestu vykonanú žalobcom na tri súdne pojednávania na Okresný súd Prešov a na jedno pojednanie na Krajský súd v Trenčíne v celkovej výške 304,00 Eur. Žalobca tak vyčíslil výšku škody na sumu 2 096,00 Eur. Zároveň predložil súdu ako dôkaz o úhrade týchto trov príjmové pokladničné doklady, kópie ktorých boli na pojednaní doručené aj žalovanej strane, ktorá ich pravosť ani obsah nespochybnila.

32. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

33. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

34. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. Súd uložil žalovanému povinnosť uhradiť pre žalobcu aj úroky z omeškania 5 % ročne zo sumy 2 096,00 Eur od 1.4.2015, pretože základná úroková sadzba ECB k 1.4.2015 bola 0,00 % a žalovaný je v omeškaní s úhradou dlhu od uplatnenia nároku, t.j. od uplynutia lehoty žalovanému na predbežné prejednanie nároku na náhradu škody.

36. Podľa § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd za prijímateľa priznanej sumy 2 096,00 Eur a príslušenstva určil vo výroku rozsudku právneho zástupcu, ktorý žalobcu zastupoval ako advokát.

37. Súd uložil neúspešnému žalovanému uhradiť pre úspešného žalobcu náhradu trov konania v celom rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 255 ods. 1, § 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trebišov v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je podanie určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za

nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo,
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).